

ganske overordentlig Betydning for Spørgsmaalet om, hvorvidt Toldloven kan føres igennem eller ikke, og at, naar der fra dette Tings Side kastes Skyld paa det høje Ting for den Holdning, dette indtager til Toldloven, mener jeg, at saa længe dette Ting ikke gør Alvor af at bringe dette Brændevinsafgiftsspørgsmaal til Løsning, saa længe er dette Ting medskyldig i, at denne første Sag ikke bliver afgjort. Der faldt en Bemærkning fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), som jeg meget gerne vil understrege. Jeg deler der til det yderste det ærede Medlems Anskuelse. Det er hans Udtalelse om, at denne Lov vil ved sin endelige Afgørelse bringe større Fordel for den samlede Befolkning og ogsaa for de enkelte Dele af Befolkningen, der er Tale om at skaffe Skattelettelser, end noget andet Skatte-spørgsmaal, vi have til Behandling i dette Ting. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg har været med til at udrette et ikke ubetydeligt Arbejde i denne Sag gennem ikke faa Aar og bygger derpaa den fulde Overbevisning, at det ærede Medlem har Ret i sin Udtalelse i den Henseende. Jeg var derfor med til at yde den daværende Finansminister Lüttichau min ubetingede Anerkendelse for den Holdning, han indtog ved dette Spørgsmaals Behandling i 1897, og jeg vil betone, at han der blev fulgt af $\frac{3}{4}$ af dette Tings Højremedlemmer. Der faldt en Udtalelse fra det ærede Medlem for Slægelse (Køedt), som jeg ogsaa gerne vil understrege. Jeg lægger overordentlig Vægt paa den Fremstilling, der der fremkom fra hans Side og paa det Eksempel med Hensyn til Industrivirksomhed, som det ærede Medlem hentede fra Væverierne. Hans Udtalelse i den Henseende var i høj Grad oplysende; det ærede Medlem har for øvrigt fremsat disse Udtalelser tidligere. Jeg er ogsaa deri ganske enig med ham. Det er det bedste Bevis, der kan fremføres mod den ensidige Fremstilling, som ofte fremkommer fra socialdemokratisk Side, og som er saa vildledende for Arbejderne her i Landet, hvorimod det ærede Medlems Udtalelser ere vejledende i Retning af at faa udrettet saa meget Arbejde som muligt. Fra Socialdemokratiets Side har man derimod ofte villet friste Arbejderne ind paa Ønsker om, at det skal være deres Hovedopgave at udrette saa lidt Arbejde som muligt for den størst mulige Betaling. Jeg vil haabe, at man kan fortsætte det rolige Arbejde paa denne Sag, saa at man kan komme til en Løsning, og saa at man ogsaa kan

komme til at tage fat for Alvor paa Løsningen af de Spørgsmaal, som senere ligge for. Man venter Landet over paa, at disse Spørgsmaal skulle afgøres. Man er med Hensyn til disse Spørgsmaal ikke naaet saa vidt som med denne Toldlov, om hvilken jeg mener, at den allerede for mange Aar siden burde være kommen til Afgørelse. Der vilde allerede i 1891—92 være kunnet opnaaet en Løsning af dette Spørgsmaal. Der var den Gang megen Stemning for at bringe Sagen til Løsning, men Forholdet førte det med sig, at den daværende Finansminister — efter min Mening med Urette — tog Sagen tilbage under dens Behandling i dette Ting. Var det ikke sket, kunde Tingene være komne hinanden i Møde, og vi havde langt tidligere kunnet skaffe Landet de store Fordele, som Løsningen af dette Spørgsmaal vil bringe det.

S. Olsen: Efter den Tale, min ærede Sidemand (Køedt) nylig holdt, er der ikke for mig Anledning til nærmere at komme ind paa denne Sag. Jeg har tidligere her i Tinget præciseret mit Partis og mit personlige Standpunkt til den foreliggende Sag. Det forekommer mig underligt, at man ikke kan diskutere en Toldsag uden at komme ind paa Socialisme og de socialistiske Principper. Jeg skal dog ikke lade mig friste af det ærede Medlem for Hilerød (Dinesen) til yderligere Udtalelser derom, men kun protestere mod den Udtalelse af ham, at en af vore Opgaver skulde være den at lære Arbejderne at udrette saa lidt, som muligt. Jeg tror i det hele taget, at det er en fuldstændig fejl Opfattelse, naar man mener, at Arbejderne i de senere Aar udrette mindre end tidligere. Tværtimod, alt, hvad der i de senere Aar er frembragt, al den økonomiske Fremgang og det Velvære, som nu i Virkeligheden er kommet til Udslag i de sidste 20 Aar, vidner om, at Arbejderne maa have udrettet mere eller i det mindste lige saa meget i disse Aar som tidligere.

Det er interessant at lægge Mærke til den Maade, hvorpaa det høje Ting her ovenover har behandlet Toldsagen. De sidde her i Kraft af deres Privilegium og vide godt, at de have fat i den stærkeste Ende, og Gang efter Gang sige de nej til Folketinget, selv om dette har strakt sig saa vidt, som det i det hele taget efter min Mening kunde strække sig. Jeg skal erkende, at Flertallet af Udvalgets Medlemmer, som jeg har arbejdet sammen med